

GUSTAVE FLAUBERT: GOSPA BOVARY

Začetek je postavljen še pred poroko bodoče gospe Bovary in njenega moža. Charles Bovary se po končanem študiju za zdravnika poroči s srednje bogato vdovo – ženo mu izbere mati. A njegova gospa je zelo ukazovalna, tako da sam skoraj nima besede, stalno mu nalaga obveznosti, medtem ko se sama bolj malo briga za delo. Kmalu Charles ugotovi, da so govorice o njenem denarju neresnične. Charlesu je vedno težje živeti, a dokaj kmalu mu žena umre. Sedaj vedno pogosteje obiskuje bivšega pacienta, v katerega hči Emo se kmalu zaljubi. Charles in Ema se kmalu poročita ter naprej živita v starem domovanju v kraju Tostes. A Ema kmalu spozna, da ji mož ni všeč, saj je preveč miren in vsakdanji, medtem ko je ona kar naprej sanjala o raznih romantičnih in strastnih ljubimcih. Njeno skorajšnje sovraštvo se poglobi ob obisku nekega gradu, kjer se Ema sreča z visoko družbo. Ker postaja vedno bolj zamorjena, Charles misli, da ji ne ustreza zrak v Tostesu, zato se preselita v Yonville, kjer Charles postane krajevni zdravnik.

Kmalu se paru rodi otrok Berta. Ema se še vedno dolgočasi, zato se občasno sestaja s praktikantom tamkajšnjega lekarnarja Leonom. Charles v tem ne vidi nič hudega, pravzaprav je tega še vesel. Emino sovraštvo se s tem le veča, saj Charlesa krivi za brezskrbnost in za to, da ne opazi, da je nezadovoljna. Leon odide v Pariz, kar zelo razžalosti Emo, ki pa že dokaj kmalu najde novo ljubezen, Rodolpha – tega sreča na nekem sejmu. Najprej srečna in skrita ljubezen postaja vse bolj vsiljiva s strani Eme, ki kupuje Rodolphu vsa mogoča darila in ga sili k pobegu od moža. Rodolphu to ni bilo všeč, posebej še pobeg z majhnim otrokom, zato jo je zapustil. Ema se od žalosti zmeša in hudo zboli. Mož je pri njej bedel in skrbel zanjo dolge mesece, a žena ga je še vedno in še bolj sovražila.

Za pomiritev duha некоč Charles odpelje Emo v mesto v gledališče, kjer v odmoru srečata Leona. Pozabljena ljubezen je spet tu, zaljubljenca pa se začneta sestajati v mestu Rouen. Ema ima od moža pooblastilo za upravljanje z imetjem, zato živi razkošno in se vedno bolj zadolžuje. Še več porablja za obiske Leona, tako da je na koncu njena hiša zapisana za rubež. Charles za to sploh ne ve, Ema pa poskuša denar za povrnitev dolgov dobiti od raznih prijateljev celo s prodajanjem, a ji nihče ne ustreže. Gospa Bovary je popolnoma na koncu, zato vzame arzenik. Njena smrt Charlesa zelo potre, a ko čez nekaj časa najde Leonova pisma, je zanj to preveč. Kmalu umre še on, hči Berta pa gre k stari in revni teti služiti kruh.

Kot sem v večini domačih branj že navajen, je tudi Gospe Bovary konec nesrečen. Ema zame predstavlja iredno negativno osebo, ki ne zmore trajnega čustva do nobenega moškega in na koncu hoče vsakega svojega ljubimca izkoristiti v svojih sebičnih namenih. Za svojo nesrečo krivi moža in vso okolico, medtem ko nikdar ne opazi, da je velik del krivde na njeni strani. Ema Charlesa sovraži zaradi brezskrbnosti, a da bi mu pokazala, da je nesrečna in zdolgočasena, je očitno zanj preveč. Skozi velik del knjige se prebijamo skozi dolge opise občutij ljubezni in velikega sovraštva.